

Шяпка-та (капела-та) шяпкж-тж.	Le chapeau ⁴⁾ .
Имате ли шяпкж-тж?	Avez-vous le chapeau?
Есть, Господине, имамъ шяпкж-тж.	Oui, Monsieur, j'ai le chapeau.
Хлѣбъ-тъ.	Le pain.
Соль-та.	Le sel.
Сапунъ-тъ.	Le savon.
Хартія-та.	Le papier.
Шекеръ-тъ.	Le sucre.

Забълъжв. а). Отъ j'ai измѣтихъта е гласна-та е, та е замѣнена съ Апострофъ; това става всякога колчимъ ся измѣта една гласна отъ прѣдъ другж гласнж, или отъ прѣдъ безгласный h.

Шяпка-та ми	} Mon chapeau ⁵⁾ .
Моя-та шяпка	

Забълъжв. б). Въ Французскый языкъ, кога-то едно съществително има за опрѣдѣленія притяжателны мѣстоимѣнія, членъ-тъ ся изоставя.

Вашій хлѣбъ	} Votre pain.
Хлѣбъ-тъ ви	
Имате ли мож-тж шяпкж?	} Avez-vous mon chapeau?
Имате ли шяпкж-тж ми?	
Есть, Господине, имамъ шяпкж тж ви.	Oui, Monsieur, j'ai votre chapeau.
Имате ли си хлѣба? а)	Avez-vous votre pain?
Имамъ си хлѣба. б)	J'ai mon pain.

Кой, кого?

Quel? ⁶⁾.

Кож шяпкж имате?	Quel chapeau avez-vous?
Имамъ свож-тж шяпкж. в)	J'ai mon chapeau.
Кой хлѣбъ имате?	Quel pain avez-vous.
Имамъ вашій хлѣбъ.	J'ai votre pain.

Упражненіе 1-о.

Имате ли хлѣба? — Есть, Господине, имамъ хлѣба. — Имате ли си (вашій) хлѣба? — Имамъ си хлѣба (мой). — Имате ли соль-тж? — Имамъ соль-тж. — Имате ли соль-тж ми? — Имамъ соль-тж ви. — Имате ли сапуна? — Имамъ сапуна. — Имате ли сапуна си? — Имамъ сапуна си. — Имате ли си шекера? — Имамъ си шекера. — Кой шекеръ имате? — Имамъ шекера ви. — Кож хартіж имате? — Имамъ хартіж-тж ви. — Имате ли хартіж-тж ми? — Имамъ хартіж-тж ви. —

4) Видъ замѣчаніе 2.

5) Видъ замѣчаніе 2.

а) Рѣчь по рѣчь: имате ли вашій хлѣбъ?

б) Имамъ моя хлѣбъ.

6) Видъ замѣчаніе 2.

в) Р. по р. имамъ мож-тж шяпкж.